

og der er saa meget større Grund for det rette heri, som den temmelig store Fiskeriforening i Hirtshals, Nabostationen paa den anden Side, netop paa det bestemteste har anbefalet at faa Bistationen forandret til en fast Station. Det er mest af Hensyn til Fiskerne selv i Hirtshals, thi det er i Reglen Nordvestvinden, der gør Havet saa uroligt og bringer Søen til at brække saa stærkt ind over Revlerne, og dette har til Følge, at Hirtshals Fiskere ikke saa sjældent drive ud af deres Kurs og komme ned til Uggerby, inden de kunne naa ind til Land, og derfor ere meget udsatte for at strande paa Revlen der. Havde de derimod en Baad ved Haanden, og Fiskerne i Uggerby maatte bruge den, vilde det i disse Tilfælde altid være til stor Nytte for ikke at tale om, at det vilde være en stor Trøst for Fiskerne, naar de vidste, at der inde paa Kysten laa en Redningsbaad, som kunde hjælpe dem ind. Jeg skal derfor meget indtrængende bede den højtærede Landbrugsminister at tage denne Sag op til velvillig Behandling. Jeg har ved at konferere med Ministeren faaet det Indtryk, at han ikke var helt uvillig til at tage Sagen op til fornyet Drøftelse mellem 2den og 3die Behandling, og jeg haaber da, at han vil komme til det Resultat, at det er rigtigt, at der bliver oprettet en fast Redningsstation der.

Det andet Forslag, jeg har tilladt mig at stille, er nyt; det angaar Hjælp til Flytningen af et Hus ved Lyngby. Der var et Andragende inde hos Landbrugsministeriet i Sommer derom, men Ministeriet svarede, at det mente ikke, at det kunde imødekomme Andrageren ved at give Understøttelse hertil. Det er ret mærkeligt med dette lille Sogn, der hedder Lyngby oppe ved Vesterhavet. Det er et lille Sogn, jeg tror paa omkring ved 36 Tdr. Hartkorn, saa det er ikke ret stort. Men der er et lille Fiskerleje, der bestaar af godt 40 Fiskerfamilier. Der er Havet i aarevis blevet ved at tage af denne Kyst og har skaaret mere og mere væk. Tid efter anden, og det er nu saaledes, at selv Kirken, der af ældre Mænd kan huskes at have ligget omtrent midt i Sognet, nu ligger saaledes, at den er nær ved at bukke ned i Havet. Havskrænten bestaar af en stejl Klint, som er 70—80 Fod høj, og man forstaa jo godt, at naar Havet bliver ved at skære bort for neden af denne høje Havbrink, fører det til, at der væltes store Stykker ned og føres ud i Havet. Dette har som sagt ført til det mærkelige, at de, der kunne huske 70—80 Aar tilbage, kunne

fortælle, at en Del af Byen har ligget et langt Stykke ude i Havet. Det eneste, hvormed Staten har hjulpet disse Folk, er, at den har afskrevet noget af deres Hartkorn. Men det er egentlig temmelig lidt at faa afskrevet noget af sit Hartkorn, saa at man ikke skal betale Skat af den Ejendom, som Havet nu ligger inde med. Der kunde maaske være Grund til, naar man dog ikke kan gøre noget videre for at beskytte disse Folk, da i det mindste at understøtte dem noget for at bøde paa det Tab, de lide ved, at deres Ejendom gaar bort. Vi have tidligere for nogle Aar siden her fra Rigsdagens og fra Statens Side vist Velvillie over for nogle Huse, der have faaet Hjælp til at blive flyttede. Dette Hus, hvorom der nu her er Tale, ligger for Øjeblikket kun 25 Alen fra den høje Skrænt, der gaar lodret ned 70—80 Fod. Og naar nu Havet med sine stærke Vinde slaar op mod denne Havbrink, fører det til, at Vinden føres med forøget Styrke op og ryster dette stakkels Hus, saaledes at Omegnens Befolkning endogsaa har ment, at det var rigtigt, at der blev paalagt denne Mand at flytte ud af Huset, da det var vanskeligt at bo deri under saadanne Storme. Det har vedkommende Mand ogsaa tænkt at ville gøre, idet han for nogle Aar siden købte et Stykke Jord, som han endnu besidder, og hvorpaa han tænkte at ville bygge Huset. Men denne tapre, dygtige, djærve Fisker, der ene og alene lever af sit Fiskeri, sidder med en Børneflokk paa 7 Børn, hvoraf de 5 ere mellem 1 og 14 Aar. Det højtærede Ting vil forstaa, at denne Mand vanskeligt vil kunne faa en hel Del tilovers til at flytte sit Hus for. Det er derfor, han kommer til Rigsdagen og beder om en Støtte til sit Hus. Det er ikke store Summer, han forlanger her, det er kun 500 Kr., men det vilde dog være saa meget, at han kunde blive i Stand til at bygge sig et tarveligt Hus paa en anden Plads. Jeg skal derfor meget anbefale denne Sag til Tingets Velvillie. — Sammen med dette Andragende var der et andet, som ogsaa blev tilstillet Landbrugsministeriet i Sommer. Naar jeg ikke har taget dette Andragende med i mit Forslag, ligger det i, at Mandens økonomiske Stilling er noget bedre, end den Mands, her er Tale om, saa jeg mener, at han vilde være i Stand til at faa sit Hus flyttet uden Hjælp fra Statens Side, naar Staten ikke mente at føle sig forpligtet til at give ham en saadan. Men derimod for den anden Mand er det umuligt at faa Huset flyttet uden Hjælp. Jeg skal f. Eks. til Støtte